

OZBILJNA ZAVJERA PROTIV ISLAMA

Podla i zlobna kampanja, zasnovana na apsolutno pogrešnim i neosnovanim optužbama protiv Ahmadija poduzeta je u mnogim zemljama po istom uzoru kao u Pakistanu, kroz raspodjelu letaka pisanih sasvim provokativnim jezikom i pogrđnim izrazima. Ova zlostavljajuća kampanja, koja je uglavnom potaknuta od strane uleme; Deobandi, Maudoodi i Ahrari grupa, daleka je po suštini i osuđena od istinskog učenja i duha islama. Davna prošlost ovih grupa uleme jasno indicira da u podstrekivanju izdavanja naloga silama neprijateljskih prema islamu, uvijek su sijali mržnju, i podržavali zlovolju i nasilje među različitim sektama islama.

Dakle, to može biti formulisano uvjerenjem i sigurnošću da iza sadašnje kampanje prljanja dobrog imena i ugleda islama, stoji nevidljiva ruka neprijatelja islama, koji snagu svoga uticaja i imućstva koriste za postignuće svojih političkih ciljeva. Na optužbe i izdatke, koji sadrže široko rasturanje letaka i knjižica, zajednica Ahmadija ponovo je, kao i uvijek, efikasno odgovorila. Nažalost, mase ignoriraju činjenice, naginju slušanju i vjerovanju u aktuelne priče. Oni nemaju ni vremena ni strpljenja da poduzmu bilo kakvo kritičko razmatranje. Nije neobično da isključivo jednostrana propaganda ostavlja svoj trag i uticaj čak i na dobrostojeću klasu. U slučaju manjina, osobito onih kao što su Ahmadije, koji su odbačeni iako se njihovo pravo na odbranu u mnogim zemljama može lahko zamisliti kao rezultat jednostrane propagande. Zaista je mnoštvo Ahmadija zatvoreno kada su strogo odbili, na osnovu časnog Kur'ana i Hadisa, bilo koje besmislene optužbe koje su podignute protiv njih.

Kada se ponavlja pogrešno podizanje optužbi, onda, ne samo da nepismene mase već i intelektualna elita vjeruje, u to sačuvaj Bože da Ahmadija Pokret predstavlja opasnost islamu. I oboje, islamski svijet i pečat Božijeg Poslanstva Hazreti Muhammed Mustafa s.a.v.s. suočavaju se sa ekstremističkom prijetnjom iz ovog kruga. U ovakvim okolnostima nije iznenađujuće da su bilo koja zamisliva nepravda i ugnjetavanje primjenjivani na nevinim Ahmadijama izvršeni kao doziv islamu, i slušanje Ahmadijske strane, po priči, ravno je grijehu.

Što se tiče gore navedenog, ukratko, sve optužbe podignute protiv Ahmadije zadane su i uvjerljivo, potpuno odgovorene u nekoliko knjižica i časopisa od kojih su neki nabrojani na zadnjoj strani ove male knjižice. Onaj ko je težio istraživanju i otkrivanju istine trebao bi naći vremena da ih proučava i tako dostigne stepen vlastitog nezavisnog zaključivanja.

U ovoj knjižici želimo izložiti to, da iako su optužbe protiv Ahmadija očigledno utemeljene na izvodima iz njihove vlastite literature, a zbilja su navodi predstavljeni apsolutno van svog konteksta i u stilu koji ostavlja potpuno pogrešan utisak na svijet nonšalantnog čitaoca jer su pretenzirana ubjeđenja, ustvari ono što Ahmadije doista nisu. Neki primjeri ovih izobličavanja i pogrešnih optužbi navedeni su ovdje.

POSEBNA KELIMA

Potvrđeno je da i ako Ahmadije odaju vidljivu vjernost istoj Kelimi kao i drugi Muslimani (to jest, da nema drugog Boga osim Allaha i da je Muhammed Njegov rob i Njegov Poslanik), ali dok izgovaraju ime Allahovog Poslanika Muhammeda s.a.v.s. u svojim srcima oni ustvari misle na Mirzu Ghulam Ahmada iz Kadiana.

Naš prvi odgovor na ovako apsurdnu optužbu je:

La ana tulahi alal kazibin

Neka je Allahovo prokletstvo na one koji lažu.

Allah koji poznaje i naše najdublje misli je naš Svjedok, da mi Ahmadije odajemo vjernost Kelimi slaveći Muhammeda iz Arabije, Mekke i Medine, gospodara i dragog sina Abdullaha i Emine, gospodara (Hazreti) između svih ljudi i ne priznajemo nijednu Kelimu više. Mi ne izgovaramo nijednu Kelimu više, otvoreno ili u dubini naših srca. Nerazdvojivo je od naše vjere i uvjerenja da bilo ko, ko i jedva izgovara Muhammedovo ime ali u svojoj duši izgovara Kelimu druge osobe, ko god on mogao biti, proklet je i nema ni najslabije veze (ni u kom smislu) sa Ahmadijskom zajednicom.

Ako je i jedn dio od onog što smo konstatovali iznad - pogrešan, neka je onda Allahovo prokletstvo sa svim što započnemo i neka budemo zbrisani sa lica zemlje. Ako su u drugu ruku Deobandi, Maudoodi i Ahrari mulazi (hodže) zalutali u svojim iskazima neka ih spopadne Allahova srdžba i neka im odredi utočište rezervisano za lažove.

Takođe je veoma značajno uočiti da tvrdnja o tome, da su individualne ispovijedi drugačije od onog što neko čuva na srcu, može biti potvrđena samo od Allaha. Nijedno ljudsko biće nema pravo tražiti ovu nebesku privilegiju. Mulazi (hodže), neprijateljski raspoloženi prema nama, sami navode ajet iz časnog Kur'ana koji kaže:

Oni svojim ustima govore ono što nije u njihovim srcima. A Allah najbolje zna šta oni skrivaju. (Kur'an 3:168)

Mulazima (hodžama) bi stoga trebalo biti rečeno da se boje Allaha i da u svom oduševljenju i zabrinutosti ne primjenjuju tlačenje na ljudima, nebi trebalo da prisvajaju Božije attribute i prerogative.

Ulema, neprijateljski raspoložena prema Ahmadijama postiže muslimanske mase time da Ahmadije izgovaraju Kelimu koja je drugačija od prave Kelime koju nose na srcima, pa stoga nebi trebalo da bude dozvoljeno Ahmadijama da izgovaraju Kelimu ili da je nose u obliku simbola. Ovo, opet, nije samo čin velike nepravde nego je i najbesmislenije savjetovanje. Uleme znaju veoma dobro da je Kelima koju Ahmadije izgovaraju ili nose u obliku simbola ili urezuju na svojim džamijama istovjetno Kelima islama u koju vjeruju svi muslimani, i to onda ne može biti svedeno na glupost i apsurdnost, pa iz toga proizilazi da se oni nameću protiv Kelime islama i učestvuju i organizuju udruženja za njeno uklanjanje i oskrnjavanje na ovaj način. Ako pogrešna i izmijenjena Kelima boravi u dušama Ahmadija, kao što oni tvrde, onda bi Ahmadije trebale učiniti sve da ih riješe te muke. Kakva je to zamisliva dobrobit islamu ili čovječanstvu koja bi bila izražena kroz nasilno uklanjanje istinske Kelime Allahovog Poslanika Hazreti Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem-a (neka je Allahov mir i blagoslov nad njim)?

Očigledno oni ne mogu objasniti ili dostići suštinu otkućaja Ahmadijskih srca. Sve što mulazi (hodže) mogu učiniti je da ubiju Ahmadije ili da im iščupaju njihova srca na postavkama lažnih optužbi da Ahmadije ustvari ne vjeruju u islamsku Kelimu, koju izgovaraju. Ali onda im dozvolite neka se sjete i podsjetite svečane objave kada je jedan

od Poslanikovih ashaba u bitci savladao protivnika i ubio ga dok je ovaj izgovarao Kelimu. Objasnjavajući, da je to uradio iz uvjerenja da je pokoreni neprijatelj izgovorio Kelimu samo formalno iz straha za svoj život, a ne iz ubjeđenja. Allahov Poslanik Hazreti Muhammed s.a.v.s., kada je čuo ovu vijest, iskatio je takav bijes kao nikad do tada u svom životu, nekoliko puta ponavljajući opomenu tom ashabu u kakvoj će se neprilici naći kada na Sudnjem danu Kelima ustane kao svjedok protiv njega. (Sahih Muslim - Kitabul Iman)

U svijetu ovog jasnog upozorenja od samog Allahovog Poslanika, ono što bi ste trebali reći ovim mulama (hodžama) i u aspektu procjenjivanja njihove vrijednosti, ko propovijeda upotrebu nasilja i ubijanje Ahmadija na osnovama da je Kelima u njihovim srcima drugačija od one koju izgovaraju. Mi čvrsto držimo da je onaj, ma ko god on da bio, ko se pobunjuje protiv Allaha i Njegovog Poslanika sigurno zaslužio Allahovo prokletstvo (mrzak je Allahu). Nijednom ljudskom biću nije dodijeljeno pravo da izgovara presudu za nečiju vjeru i vjerovanja i kažnjavanje na ovom svijetu na taj račun. Postoji sasvim jasno upozorenje da takvi ljudi ne mogu izbjeći Allahovom gnjevu.

DRUGE LAŽNE OPTUŽBE

Ima i mnogo drugih sličnih optužbi koje su takođe apsolutno lažne i neutemeljene. Navedeno je da je osnivač Ahmadijske Zajednice - Hazreti Mirza Ghulam Ahmad, položio zahtjev, po kojem je neuzbilla slavljen do božanstva, i po kojem je neuzubilla jednak ako ne i viši od Allahovog Poslanika Hazreti Muhammeda s.a.v.s.! I to da je neuzubilla (sačuvaj nas Bože) omalovažavao druge Poslanike, uvrijedio časnu ličnost Hazreti Fatime El Zohra (radiallahu anha) i ostale članove Poslanikove blagoslovljene porodice i objavio svim Muslimanima da su odmetnici i potomstvo prostitutki.

Svim ovim lažnim i potpuno neosnovanim izmišljenim tvrdnjama naš prvi i glavni odgovor je:

La ana tulahi alal kazibin

Neka Allah proklete lažljivce.

Hazreti Mirza Sahib nikad i nikom nije podnio zahtjev za božanstvom ili božanskim vlastima. Uvijek se predstavljao najskromnim Allahovim robom. Ustvari, on je obavio sasvim uspješan, svjetskih razmjera, (krstaški) rat protiv lažnog vjerovanja Kršćana o tome da je Isus Božiji sin. Ovaj rat kojeg je on započeo još uvijek energično provode Ahmadije u okviru svojih svjetskih poznatih aktivnosti protiv Kršćanstva. Svaki tužilac Boga sem Svemogućeg Allaha smatran je i od Hazreti Mirze Sahiba kao proklet i nedostojan ikakvog poštivanja.

UZVIŠENI POLOŽAJ HAZRETI MUHAMMEDA MUSTAFE S.A.V.S.

Težnja Hazreti Mirze Sahiba je u cijelosti usmjerena robovanju uzvišenom Allahovom Poslaniku a ne ni na koji način ka izjednačavanju sa njim. Njegova cjelokupna literatura je prožeta najdubljom ljubavlju i poštovanju prema uzvišenom Allahovom Poslaniku s.a.v.s. i objelodanjivanjem njegove stalne i vječne želje da žrtvuje sve kako bi mogao slijediti stope uzvišenog Allahovog Poslanika Hazreti Muhammeda Mustafe s.a.v.s.! Poslušajte pažljivo samo dva od njegovih stihova iz

njegovog ogromnog opisa dijela na temu koja može popuniti sadržaje. Oslovlivši uzvišenog Allahovog Poslanika s.a.v.s. on kaže:

“Taj izvrsni vođa i Imam moj čije je blagoslovljeno svjetlo (nur) ispunilo atmosferu - njegovo ime je Muhammed s.a.v.s. moj omiljeni”.

“Nudim samog sebe kao žrtvu tom svjetlu i ljubavi i potpunom pripadanju njemu. Ukratko on je sve, ja nisam ništa. Ovo je zaista ispravna pozicija”.

Ovo je samo dio Hazreti Mirzinog vjerovanja da je Hazreti Muhammed s.a.v.s. posljednji donosioc Allahovog zakona i nijedna ljudska duša više ne može dostići duhovnu uzvišenost bez odavanja poslušnosti uzvišenom Allahovom Poslaniku u svakom pogledu. Ko god se izjednačava sa uzvišenim Allahovim Poslanikom s.a.v.s. prokleta (mrska) je osoba. Ako neprijateljski raspoložena ulema još uvijek odustane od stvaranja ovih totalno iskrivljenih optužbi, onda neka Allah postupi prema njima onako kako su zaslužili. Mi možemo, u ovim okolnostima, prepustiti stvar Svemogućem i Sveznajućem Allahu od kojeg ništa nije skriveno i koji ima pristup najdubljim nitima umova svakog od svih nas.

NEVINOST SVIH POSLANIKA

Hazreti Mirza Sahib je vjerovao da su svi Allahovi Poslanici nevini i u toku svog života borio se za učvršćivanje ove istine ulažući sav svoj napor da među ljudima ostavi dubok utisak osjećanja najvišeg poštovanja onome što im je poklonilo pravo na uzvišeno mjesto koje zauzimaju. Vjerovao je da svaki pokušaj vrijeđanja Poslanika donosi Allahovu kletvu na oni koji se tome prepuštaju. Smatrao je sve Poslanike čistim u duši i duhu, a uzvišenog Poslanika Muhammeda s.a.v.s. iznad svih ostalih. Ovako Hazreti Mirza Sahib tvrdi u jednom od svojih stihova napisanim na urdu:

“Svi su Poslanici plemeniti i uživaju čistoću duše. Svaki je sve bolji u ovom pogledu, ali Bog mi je svjedok da je najbolji među njima upravo naš uzvišeni Poslanik Hazreti Muhammed Mustafa sallallahu alejhi ve sellem”.

Ulema, zaslijepljena svojom odbojnošću prema Ahmadiji, trebala bi se suzdržati od podizanja tako lažnih i besmislenih optužbi protiv njega i trebali bi se bar malo bojati Allaha. Nebi smjeli zaboraviti da kada Allah jednom odluči da kazni narod uzimanjem njihovih ne-djela u obzir, onda nema te sile na svijetu koja ih može spasiti od konačnog uništenja.

ČLANOVI ČESTITE POSLANIKOVE PORODICE U OČIMA HAZRETI MIRZE SAHIBA

Hazreti Mirza Sahib je duboko poštovao i cijenio žene i ostale članove porodice uzvišenog Allahovog Poslanika odajući iskreno priznanje i svestranu pažnju njihovoj pobožnosti i uzvišenom duhovnom statusu. Bilo kakav znak nepoštivanja ikoga od njih, smatrao je grijehom dostojnog prezira. Slušajte izricanje njegovog stava o ovome u jednom od njegovih perzijskih stihova:

“Predajem dušu i cio svoj život kao podanik veličanstvenoj ljepoti i ličnosti uzvišenog Poslanika. Doista čitavo moje biće žudi da bude rastureno i žrtvovano u sokacima gdje je živjelo potomstvo uzvišenog Poslanika s.a.v.s.”! Ili:

“Zbilja, cijelo moje biće biva žrtvovano odanosti i služenju potomstvu uzvišenog Poslanika s.a.v.s.”!

Ponovo u jednoj od svojih knjiga na arapskom kaže:

“Ja očuvavam blisku i dobru vezu sličnosti sa Hazreti Alijom i Hazreti Huseinom i ova pritajena činjenica najbolje je poznata mom Stvoritelju, Gospodaru Istoka i Zapada. Osjećam veliku ljubav za hazreti Aliju i njegova oba sina i neprijatelj sam svakom ko je njima neprijatelj”.

Mi ubjeđujemo neprijateljski raspoloženu ulemu da se nebi trebali prepuštati podizanju tako okrutnih optužbi protiv Hazreti Mirze Sahiba jer Allah ne voli one koji pogrešno navode. Kada On odluči da kazni takva ne-djela niko neće moći posredovati u spašavanju takvih ljudi od Njegove kazne.

OPTUŽBA DA JE AHMADIJA NADAHNUTA TVOREVINA BRITANIJE I DA SU AHMADIJE IZRAELSKI AGENTI

Navedeno je da je Ahmadija Pokret kreacija Britanije i da su Ahmadije agenti Izraela. Želimo vrlo kategorično konstatovati a Sveznajući Bog nam je svedok, da su obje optužbe potpuno lažne i u njima nema ni trunke istine. Sačuvaj nas Bože, niti smo nadahnuta tvorevina Britanije, niti smo agenti Izraela u bilo kom pogledu. Ahmadiju Pokret osnovao je sam Allah sa namjerom da povrati i ponovo uspostavi slavu Islama. Ako je ova naša tvrdnja pogrešna, onda dobrovoljno pozivamo gnjev Allahov i proglašavamo čiste savjesti: Neka Allah proklete lažove. Mogu li se oni koji podižu ove optužbe protiv nas kao mi javno zakleti na ovaj proglas i prizvati kao mi Allahov gnjev (srdžbu) i nemilost na ovom i na onom svijetu ako lažu u podizanju ovih optužbi protiv Ahmadija. Ponizno ih pozivamo da traže Allahove presudu za ovu stvar.

AHMADIJE OBAVLJAJU HADŽDŽ U KADIANU, A NE U MEKKI

Ahmadije se takođe optužuju da obavljaju hadždž u Kadianu, a ne u Svetom gradu Mekki. Što je svakako van svake pameti. Zašto ove grupe ulema uporno iznose neistinu a da pri tom ni ne trepnu? Ako mi zaista obavljamo hadždž u Kadianu, kako to oni navode, zašto nas onda sprečavaju da idemo u Mekku da izvršimo ovu islamsku vjersku dužnost? Kakve su samo čiste laži izgovorene bez imalo srama? Može li ijedna pojedina ličnost na cijeloj zemaljskoj kugli potvrditi da je ikad vidjela Ahmadije kako obavljaju hadždž u Kadianu? Pozivamo kompletne zajednice Deobandi, Ahrari i Maududi uleme da prihvate izazov da dokažu da su Ahmadije ikad obavljale svečanost obavljanja hadždža u Kadianu. Odlučimo se o ovome da bi grupe uleme položile zakletvu na tvrdnju da Ahmadije obavljaju hadždž u Kadianu umjesto u Mekki, i ako im je tvrdnja neistinita neka je Allahova sržba i kletva na njih i neka budu osramoćeni na ovom i na onom svijetu. Ima li ijedna od ovih ulema, koja bi se usudila to učiniti?

GRUB JEZIK OBRAĆANJA MUSLIMANIMA

Takođe je nepristojna i lažna optužba da je Mirza Sahib opisao sve Muslimane kao kopilad i izdanike prostitutki. U biti stvari, mulazi (hodže) su ovo izmislili da skrenu pažnju sa svojih vlastitih ne-djela. Kategorično možemo ustanoviti da su ti isti mulazi (hodže), izdali fetvu protiv Muslimana koji pripadaju drugim sektama, a ne njihovoj, da su svi oni kopilad. Zbog toga oni drže da osoba koja pripada nekoj drugoj sekti ne može naslijediti imetak gdje roditelji pripadaju sekti koja nije njihova.

Prikažimo bit izvučenu iz fetve koju su izdali Brelvi ulema protiv sljedbenika Deobandi škole:

“Ne samo ulema Indije, nego i ona iz Afganistana, Kheva-e, Buhare, Irana, Egipta, Rima, Sirije, Mekke Muazzma, Medina Munevera i drugih arapskih zemalja uključujući Kufu, Bagdad - ukratko Sunni uleme širom svijeta izdale su ovu fetvu jednoglasno da su Vahabi Deobandi sekta među otpadnicima i nevjernicima. Zaista su oni kjaferi takve vrste da bilo ko, ko ih ne smatra kjaferima može se takođe ubrojati u kjafire i njegova žena će tako automatski postati razvedena. Bilo koji potomak takvog braka biće nezakonit i ne može tražiti nasljedstvo po muslimanskom zakonu”. (Fetva Berailvi uleme arapskih i nearapskih zemalja, izdao Muhammed Ibrahim od Bhagalpur-a).

Slična navođenja i fetve mogu biti viđene i u drugim knjigama kao što su Radur Rafızah od Maulane Šah Mustafe Kana i u “El mahfuz II” kojeg je sastavio Mufzi-Azam Hind.

Ovo nije zamišljeno da bude iscrpan list. Sektorska literatura je puna ovako prljavih pogrda koje su mulazi (hodže) jednih sekti iznosili protiv pristalica drugih sekti. Zloupotrijebljeni jezik je tako loš da je zaista nemoguće predstaviti ga ovdje, a sve te psovke i vrijeđanja nisu samo puko upućene običnom narodu već eliti iz najviših krugova učenih pa čak i ashabima uzvišenog Allahovog Poslanika s.a.v.s. i njegovim neposrednim nasljednicima. Ne vjerujemo u to niti želimo bilo čime podržati nemire u ime religije, dok s druge strane šira javnost ovoj nakaradnoj i provokativnoj literaturi dopušta da izazove nasilje i tako poremeti mir i dovede ljude u stanje krvoprolića svjetskih razmjera.

Što se tiče Hazreti Mirze Sahiba o upotrebi grubog jezika, činjenica je da je on u svom obraćanju Muslimanima govorio detaljno, čednim i vrlo učtljivim jezikom. Pogledajmo samo neke od primjera iz njegovog bogatog literarnog dosiea:

O vi, dostojni sljedbenici Islama, neka Allah usadi u vaše duše blagorodne misli i sposobnost činjenja dobrih dijela pretpostavljenih svim ostalim uvjerenjima i u ovim odsutnim momentima istinski se pokorite Njegovoj izabranoj vjeri.

(Barakat-du-Dua, p. 24).

O vi koji tražite istinu i vjerni podanici Islama. (Fateh Islam p. 3).

U ime Allaha, kome pripada sva slava, specijalan apel je upućen vjerskim liderima i pobožnom narodu Pendžaba i ostatka Indije. Obratio im se onim pohvalnim i učtivim terminima i ukazao im na dužnost obavljanja iskrene molitve i potrebu da Allaha molimo da nas uputi na pravi put, u pogledu njegove ličnosti i istinitosti njegovih tvrdnji. (Tabligh Risalat vol 6, pp 144-151).